

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ : ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ : 2014-2015

Α΄ΤΕΤΡΑΜΗΝΟ

ΤΑΞΗ Α2 ΛΥΚΕΙΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:
« ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΧΟΡΟΙ »

ΥΠΕΥΘ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΣΚΑΜΠΑΡΔΩΝΗΣ ΗΛΙΑΣ

ΤΑΞΗ Α2 ΛΥΚΕΙΟΥ

- 1)Αποστολάκης Βάϊος
- 2)Νημάς Θωμάς
- 3)Παπαγιάννη Βασιλική
- 4)Παπακώστα Βασιλική
- 5)Ρίζου Άννα
- 6)Σκούρα Βασιλική
- 7)Τίκα Ιλιάνα
- 8)Τσιλιμίγκα Κωνσταντίνα
- 9)Τσιότσιος Νικόλαος

- 10)Κρανιώτης Θωμάς
- 11)Νότου Άννα
- 12)Παπαθανασίου Ιωάννης
- 13)Πούλιου Βασιλική
- 14)Σκούρα Βάια
- 15)Τζιντζαρά Τζιοβάννα
- 16)Τσαντάκου Μαρία
- 17)Τσιότσιος Κωνσταντίνος
- 18)Φυτσιλή Χρυσούλα

Σκοπός της εργασίας:

Ο σκοπός της εργασίας είναι να γνωρίσουν οι μαθητές τους ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς μέσα από την ιστορική αναδρομή έως σήμερα.

Να διαπιστώσουν ότι οι ελληνικοί χοροί είναι αναπόσπαστο στοιχείο του ελληνικού πολιτισμού, να μάθουν τι μας προσφέρουν και τι εκφράζουν.

Να ασχοληθούν περισσότεροι μαθητές με τους παραδοσιακούς χορούς, γιατί οι χοροί μας διασκεδάζουν, μας χαροποιούν, μας κοινωνικοποιούν και ταυτόχρονα μας γυμνάζουν.

Εισαγωγή:

Ο χορός είναι μια από τις κινητικές δραστηριότητες που ο άνθρωπος δίνεται ολοκληρωτικά: σωματικά, ψυχικά και πνευματικά. Από τα αρχαία χρόνια θεωρούσαν το χορό το κυριότερο μέσο διαπαιδαγώγησης των νέων και την ιδανική ολοκλήρωση σώματος και πνεύματος ώστε να επιτύχουν ψυχοσωματική ισορροπία. Οι παραδοσιακοί χοροί αποτελούν στοιχείο συλλογικότητας που ενισχύει την κοινωνικοποίηση και προάγει τη συνοχή και ενότητα της κοινωνίας.

Οι ελληνικοί χοροί μέσα από την ιστορία:

Ο χορός στην αρχαία Ελλάδα ήταν ένα από τα βασικότερα μαθήματα στην εκπαιδευτική διαδικασία των νέων.

Σε όλες τις περιόδους της αρχαίας και νεώτερης ελληνικής ιστορίας υπάρχουν ευρήματα που απεικονίζουν χορούς.

Κατά τα χρόνια της Τουρκοκρατίας οι χοροί ήταν το μέσο για τη διατήρηση της γλώσσας και της παράδοσης.

Με τη δημιουργία του πρώτου ελληνικού κράτους ο χορός αρχίζει να είναι μέρος της παράδοσης του κάθε τόπου, αφομοιώνοντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του.

Οι ελληνικοί παραδοσιακοί χοροί σήμερα:

Οι ελληνικοί παραδοσιακοί χοροί μας διασκεδάζουν, μας χαροποιούν, μας κοινωνικοποιούν και συγχρόνως μας γυμνάζουν.

Μέσα από το χορό μαθαίνουμε για τον πολιτισμό μας, την ιστορία μας αλλά και την ταυτότητά μας.

Ο χορός είναι βασικό στοιχείο του πολιτισμού.

Ο παραδοσιακός χορός εκφράζει: συναισθήματα, πολιτισμό, ιστορία, λεβεντιά, ελληνισμό.

Ονομασία παραδοσιακών χορών:

από την ονομασία της περιοχής που χορεύεται

από τα λόγια του τραγουδιού που συνοδεύουν το χορό

από την τοποθέτηση των χορευτών

από τη λαβή των χεριών

από κάποια αντικείμενα που χρησιμοποιούνται (πχ μαντίλι).

Κατηγορίες παραδοσιακών χορών:

Ανάλογα με το θέμα χωρίζονται σε:

- *Θρησκευτικούς*
- *Πολεμικούς ή πυρρήχιους*
- *Ερωτικούς*

Ανάλογα με το σχήμα τους χωρίζονται σε:

- *Κυκλικούς*
- *Αντικριστούς χορούς*

Ανάλογα με το φύλλο χωρίζονται σε:

Γυναικείους

Ανδρικούς

Μεικτούς

Ανάλογα με τον τόπο χωρίζονται σε:

Εθνικούς

Τοπικούς

Εθνικοί παραδοσιακοί χοροί:

Τσάμικος, Συρτός Καλαματιανός

Τοπικοί παραδοσιακοί χοροί:

Θράκη: Ζωναράδικος, Ποδαράκι, Ταπεινός, Μπαινούσκα,
Ξέσυρτος κ. ά.

Πόντος: Κότσαρι, Σέρρα, Τρυγώνα, Σερανίτσα, Τικ μονό,
Ομάλ κ. ά.

Θεσσαλία: Καραγκούνα, Τασιά, Μπεράτι, Κλειστός,
Γεωργαλάκη, Τάι-Τάι κ. ά.

Μακεδονία: Γκάιντα, Γερακίνα, Νικολός, Λεβέντικος,
Έντεκα κ. ά.

Ήπειρος: Πωγωνήσιος, Κοφτός, Συρτός στα τρία,
Φυσούνι, Ζαγορίσιος κ. ά.

Πελοπόννησος: Συρτός Καλαματιανός, Τσακώνικος,
Τσάμικος, κ. ά.

Νησιά: Μπάλλος, Καρσιλαμάδες, Αηγιώργης, Συρτοί,
κ. ά.

Κρήτη: Πεντοζάλι, Μαλεβιζιώτης, Συρτός Χανιώτικος,
Σούστα κ. ά.

Παραδοσιακές φορεσιές-στολές:

Παραδοσιακή φορεσιά είναι το ένδυμα που φορούσαν καθημερινά.

Στολή είναι η φορεσιά που ήταν πιο στολισμένη, πιο πλούσια η νυφιάτικη για τις γυναίκες και η γαμπριάτικη για τους άνδρες.

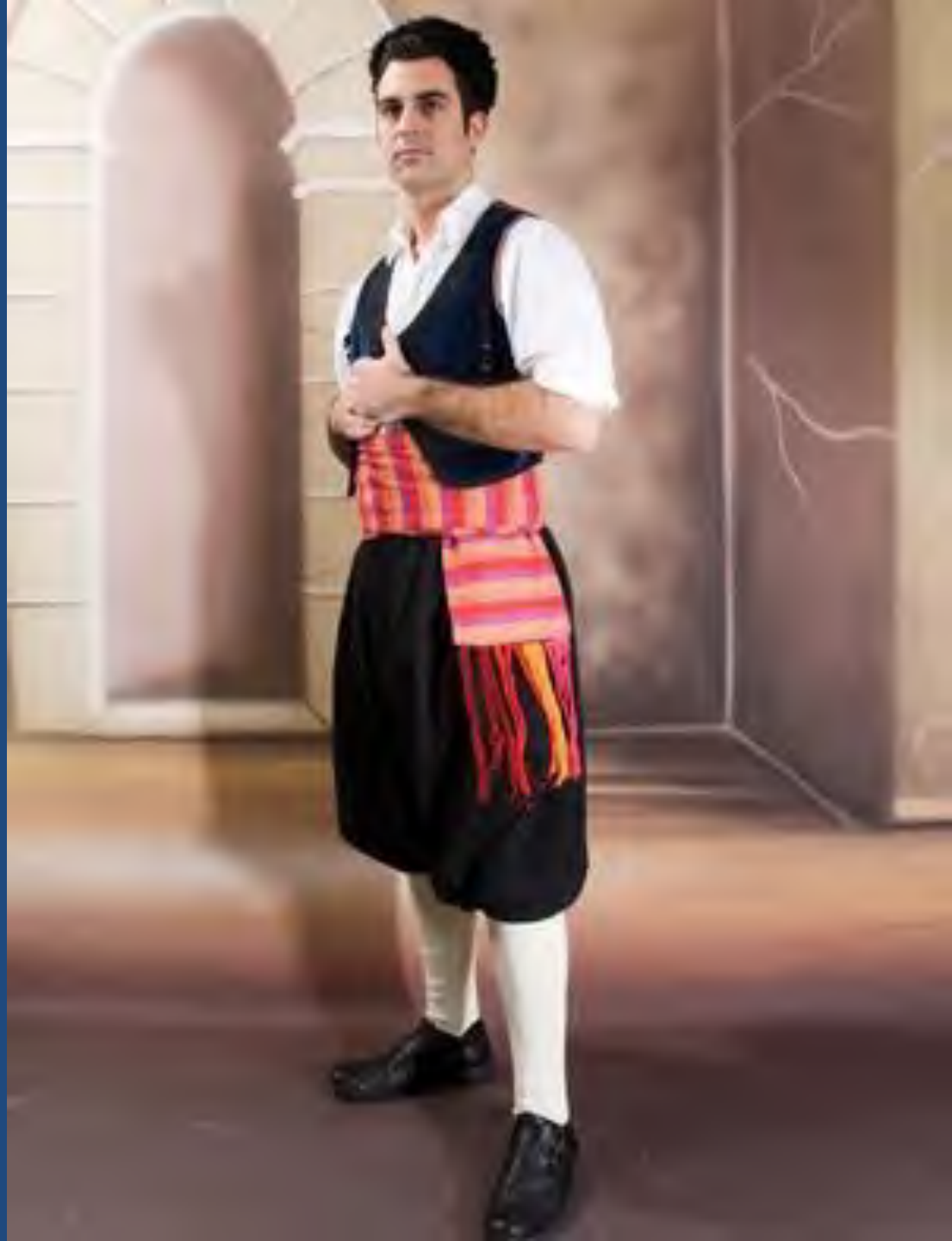
Ηπειρώτικη στολή

Καραγκούνικη στολή

Νησιώτικη στολή

Κρητική στολή

Ποντιακή στολή

Θρακιώτικη στολή

Στολή Μακεδονίας

Λαβές των χεριών:

Την πάνω λαβή (από τους ώμους)

Τη μεσαία λαβή (από τις παλάμες με λυγισμένους αγκώνες)

Την κάτω λαβή (από τις παλάμες με τα χέρια κάτω)

Τη χιαστή λαβή (πιανόμαστε σταυρωτά)

Τη θληκωτή λαβή (αγκαζέ)

Τραγούδι, χορός:

Σε πολλές περιοχές του ελληνισμού υπήρχαν και υπάρχουν τοπικοί χοροί, όπου ο λαός τραγουδά χωρίς τη συνοδεία μουσικών οργάνων και ταυτόχρονα χορεύει στο ρυθμό του τραγουδιού.

Μουσικά όργανα:

Όταν χρησιμοποιούνται όργανα, αυτά κατά κύριο λόγο είναι το κλαρίνο, η γκάιντα, ο ζουρνάς, το βιολί, το ούτι, το σαντούρι, η λύρα, το λαούτο, το ντέφι, το ακορντεόν, το τουμπερέκι, το νταούλι, τα χάλκινα πνευστά κ. ά.

ΟΪΤΙ

Σαντούρι

Ζουρνάς

Νταούλι

Γκάιντα

Ποντιακή Λύρα

Κρητική λύρα

Γιατί έχουμε πολλούς τοπικούς και λίγους πανελλήνιους χορούς :

Η πολυμορφία του εδάφους της χώρας μας είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία διαφορετικών χορών σε κάθε γεωγραφική περιοχή.

Τα τραγούδια και οι χοροί της Ηπείρου αντανakλούν τη νοσταλγία και τον καημό της ξενιτιάς, γιατί το άγονο έδαφος και το ψυχρό κλίμα, δημιούργησε μεγάλο κύμα μετανάστευσης.

Η δυτική Στερεά λόγω της απομόνωσης της εξαιτίας της μορφολογίας του εδάφους διατήρησε αρκετούς από τους χορούς των κλεφτών.

Οι παραδοσιακοί χοροί των Επτανήσων έχουν επηρεαστεί από την κουλτούρα της Δυτικής Ευρώπης.

Τα νησιά του Αιγαίου έχουν μεγάλη ποικιλία χορών, καθώς το κάθε νησί είχε ιδιαίτερες σχέσεις με διαφορετική παραλιακή πόλη.

Οι ελληνικοί παραδοσιακοί χοροί είναι αναπόσπαστο στοιχείο του ελληνικού πολιτισμού, αλλά και της κάθε περιοχής ξεχωριστά. είναι μία μορφή δημιουργικής έκφρασης, με ανεκτίμητη παιδευτική και μορφωτική λειτουργία, μέσα από ένα οργανωμένο παιχνίδι ρυθμού, κίνησης, νοήματος.

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ